

פרוטוקול מס. 5

מישיבת ועדת החינוך והתרבות, שהתקיימה
ביום ב', ה' בשבט תש"ל - 12.1.70,
בשעה 11.00

נ כ ח ו -

חברי הוועדה:
א. כץ - היו"ר
נ. אליעד
י. גולדשמידט
ז. הרמן
מ. ידיד
ש. לויין
ד. קורן
א. רזיאל-נאור
יוסף תמיר
ש. ארבלי

מוזמנים:
מר א. ידלין - סגן שר החינוך והתרבות
מר עשהאל בן-דוד - מנהל רשות הספורט

מזכיר הוועדה: מר פלקסר

ר ש מ ה : שולמית פרג

בסדר-היום:
(א) שונות;
(ב) סקירה על פעולות רשות הספורט מפי סגן שר החינוך
והתרבות מר א. ידלין וממנהל רשות הספורט מר ע.
בן-דוד.

היו"ר א. כץ: אני פותח את הישיבה.

אנו נשמע היום סקירה על הספורט בישראל,
על בעיותיו, מחדליו וסוגיו. אולם לפני כן, אתן את רשות הדיבור
לשנים-שלושה חברי ועדה, אני מבין שהם רוצים להציג שאלות.

שושנה ארבלי:
אני קוראת היום בעתון כי הושבתו אתמול
13 גנים בבית שאן. השביתה שפרצה היא
עקב זה שהמועצה המקומית לא הסדירה עדיין את הפנסיה והמבטחים
של הגננות. לא אעמוד על חומת המצב הזה, ומה תוצאות שביחה זו
בבית שאן עלולות להביא, ובמצב הבטחוני של בית שאן - הילדים
יימצאו מחוץ לגן... וגם אמהות שעובדות ואשר חייבות להיות עם
ילדיהן עקב השביתה...

אין ספק שגורמי השביתה הן מוצדקות.
אני מתארת לי שנמשך משא ומתן בענין זה. בכל אופן, ברצוני לדעת
מה עשה ומה עושה משרד החינוך בכדי למנוע המשך השביתה וסבל מהילדים?

יוסף תמיר:
לגבי שידורי הטלביזיה ברצוני לומר כמה
מלים: שמתי לב שבשידורי הטלביזיה נותנים
סרטי אלימות ומתח, אש גורמים להריגה מסויימת מדעתם של הצופים.
אני מבקש להעלות את הנושא הזה בצורה
מתאמה... (היו"ר א. כץ: אני אברר את דרך הדיון על כך)

נ. אליעד:
גם אני איני קולט מדוע השידורים מוגשים
כך... האם יש איזה מוסד תרבותי-חינוכי
שבדרך את הדברים האלה? אני רואה את משרד החינוך והתרבות כאחראי
לשידורי טלביזיה... ברצוני לדעת, מכל מקום, האם יש למשרד החינוך
מה לומר בענין זה?

וכאן ברצוני להעלות את המקרה שקרה
בסירת הכרמל - ילדים בני 14 ו-15 עסקו ברצח ושווד... הם ממש
השתמשו עם נשק... האם הבעיה הזו איננה צריכה להוות נושא חנוכי?
האם לא צריך לדעת היכן ומדוע זה קורה כך? האם באמצעים חינוכיים
אנחנו יכולים לעזור שזה לא יקרה?
מכל מקום, השאלה היא, האם הכוח החינוכי
אינו יכול לעזור בענין זה? הרי זו ממש אימה... הולכים לרצוח
בעבור מעט הכספים שיש לאיש... זה איום...

סגן שר החינוך והתרבות א. ידלין:

לגבי השאלה הראשונה: אינני רוצה
לפסוק אם הגיעו מים עד נפש והכרחי היה לקיים את השביתה שפגעה
קשות בילדים בעיירה בית שאן, אשר היא בלאו הכי אומלה מכל הבחינות.
אינני מבין את הגננות, כי בית שאן נמצאת במצב חמור, ואיננה שולטת
במצב, ואין הם יודעים לסיים משא ומתן בזמן.

זאת ועוד: ברצוני לומר, כי במידה
שהיה צורך להקל, מבחינה כספית, משרד החינוך הציג את הצעותיו
הקונסטרוקטיביות. אנחנו עושים הכל כדי שהשביתה תסתיים בהקדם.

סגן שר החינוך א. ידלין:

- לח"כ תמיר: בעייה ייזו תזדקק להיות נדונה בהנהלת הטלביזיה, ואני ממליץ על כך. ועדת החינוך והתרבות, בתוקף היוחה כזו, תזדקק להעלות את בעיית החינוך במדינה, ואז זה יהיה רק בבעיות הקשורות בטלביזיה הלימודית.

יש חלוקי דעות בין פסיכולוגים לגבי השפעתם החינוכית של סרטי מתח. הכל תלוי בטיבו ובמשמעותו של המתח. על כל פנים, יש מי שאומר שזה מהווה פורקן, וכי זה איננו משפיע. כידוע, קיימת ועדה ציבורית בקשר לחומר פורנוגרפי, ואני השלכתי יהבי על ועדה ציבורית זו. והנה, היא בנתה על כך שנמצא מישהו אשר סבר שלחומר כזה אין השפעה.

על התנהגות בני הנעורים - אני מציע שנשמע פסיכולוגים. מבחינה חוקית, על התכנים של שדורי הטלביזיה משרד החינוך מוגבל, שכן משרדנו מיוצג בהנהלת הטלביזיה ע"י המנהל הכללי, והוא אחד מהקבוצה של 31 איש.

כאמור, אני ממליץ שבהשתתפות הנהלת הטלביזיה יקויים דיון על כך.

- על עבריינות הנוער ועל הגילויים החמורים שנתגלו לאחרונה: אנחנו נותנים את דעתנו על נושא זה, כי תחושת היתה שעוד צפויים לנו עוד גילויים רבים על בעיות הנוער.

מצבנו, כביכול, משביע רצון. אני כל הזמן חדור במחשבה שצפויה לנו הדרדרות של בני הנעורים, שכן אותם התהליכים ואותה האופנה שנותנת השפעתה לעולם הגדול - השפע והעוני - מי יודע אם הם לא יחריפו אצלנו. ויש מי שאמר כי שפע מוליד פשע...

אין ספק שיש לתת את הדעת על בעיה זו. כידוע, עוסק בזה משרד הסעד, ואני חושב שגם משרד החינוך צריך לטפל בזה - טיפול בנוער שולי והנשירה מבתי הספר... יש להביאו גם לבתי ספר בוקר וגם לבתי נוער אחר צהריים. עתה הולך ומסתיים מחקר בטיפול וביישום חברות נוער שמשוטטות ברחובות.

מכל מקום, הנושא ראוי למחקר, ואכן ערכנו עכשיו במשרד מחקר, ואנחנו רואים אותו שאיננו פטורים ממנו. בהחלט איננו פטורים ממנו.

שושנה ארבל: אני מבקשת שנקבל החלטה בנוגע לשביתה בבית שאן - כי ועדת החינוך פונה למשרד החינוך לעשות הכל ובחיאום עם משרד הפנים על מנת להביא לסיום השביתה בצורה חיובית.

נ. אליעד: צריך לפנות לכל הגננות בעניין זה, משום שזה לא צריך לתת להם את הרשות להשבית 13 גנים בבית שאן.

היו"ר א. כץ: ע"י שאילתה בנושא כאוב זה אנחנו לא נמלא את זה. אני אומר כי אנחנו נברר את זה עם כל הגורמים, ונפנה אליהם.

אנו רוצים לעסוק עתה בנושא שלנו - על הספורט. בבקשה.

סגן שר החינוך והתרבות א. ידלין:

אנחנו שמחים מאד על היזמה שבאה מוועדת החינוך לייחד דיון או דיונים, לנושא הספורט בישראל. נושא חשוב ביותר, ואומר כמה דברים כיצד אני רואה את חשיבותו. ושוב, אנחנו מברכים על היזמה של הוועדה.

הכוונה שלנו להציג בפניכם -

(א) את המחשבה והעקרונות הכלליים

של המשרד בעיצוב מדיניות הספורט והחינוך הגופני בארץ. ואחר כך מר עשהאל בן-דוד יסקור בפניכם בפרוטרוט את פעולות רשות הספורט, מיבנה רשות הספורט ויחסייה עם שאר הגופים העוסקים בספורט במדינת ישראל.

יחד עם זה ברצוני להזכיר כי רשות

הספורט כיום איננה ממונה על החינוך הגופני במערכת החינוך. במערכת החינוך הגופני יש מרכזי פיקוח שהם שזורים במזכירות פדגוגיות לחינוך הגופני, ואתחיל בזה, אם לא דרושה רשות אחת גם לענייני הספורט וגם לחינוך הגופני בתחום בתי הספר... אפשר להציג שאלה כזו, היא לגיטימית. מכל מקום, אנו רואים את החינוך הגופני כחלק בלתי נפרד מהחינוך בכללותו, ויש לייחס חשיבות מרובה שהחינוך הגופני מושזר ומהווה חלק אינטגרלי של כלל עבודת החינוך במדינה. בתור שכזה הוא משולב באחריות הכוללת של המזכירות הפדגוגית של משרד החינוך והתרבות, והוא מהווה אלמנט חיוני בדאגה לניצול תרבותי של שעות הפנאי המתרבות והולכות בעידן הטכנולוגי.

על ידי כך אנחנו רושמים את המזכירות

הפדגוגית בשאלות החינוך הגופני בתוך בתי הספר. בשבילי זו נקודה מרכזית בפילוסופיה החינוכית. איך זה ענין צדדי של מישהו, של גורם זר... זה ענין של חינוך. הסופר והפילוסוף הצרפתי מישל דה-מונטן אמר פעם שיש לחנך את האדם בחינוך.

לא היינו רוצים שהחינוך הגופני יחנך את

הטיפוס בלבד, שאין לו שום אינטרסים רוחניים, וזה אחד הנימוקים שאינני חסיד שיקום משרד מיוחד לספורט במדינה. את השאלה הזו יש לשקול לגבי מיבנה ממשלה. אני סבור שאנחנו, בדרך כלל, איננו לוקים במיניסטריונים. יש לנו מיניסטריונים. אינני גורס שיהיה משרד מיוחד לספורט משום שאני סבור שהחינוך הגופני הוא חלק בלתי נפרד מהחינוך הכולל. גם פה היינו רוצים שהפעילות הספורטיבית, במובן הרחב של המלה, יהיה של כל אדם בישראל. זה צריך להיות משוזר במערך של חיי תרבות של המדינה. מתכוונים לבנות מרכזים קהילתיים, מרכזי תרבות לספורט לנוער. יהיה לא טוב אם אנחנו נקשור מרכזים אלה עם מיניסטריונים שונים. על כל פנים, אין לי ספק שבתוך משרד החינוך יכולים לעשות זאת כשיעמדו אותם האמצעים הדרושים למטרה זו.

מונחת הצעת חוק לספורט... (א. רזיאל-

נאור: מה זה חוק ספורט?) יש מי שסבור שצריך דבר זה להיות במסגרת חוקית. מסגרת שתתן דעתה לכך. שיהיה לזה בסיס חוקי. יהיה בזה חיוב רשויות מקומיות להקים מתקנים. אנחנו קובעים נורמות, סטנדרטים... האם רק הרשויות המקומיות? רק המדינה? וכו' וכו'.

מכל מקום, השאלה היא - אם מדינת

ישראל צריכה חוק ספורט, וזו אחת השאלות שעומדות על הפרק.

סגן שר החינוך והתרבות א. ידלין:

לגבי הנקודה של משרד מיוחד: אם צריך בסיס חוקי, הרי שאין ספק שבסיס כזה יועמד בתוך משרד החינוך והתרבות. אינני מאמין שמשרד מיוחד צריך להיות.

אני רואה בחינוך הגופני חלק מחינוך האדם, וזה צריך ללוות את האדם לאורך כל הגילים, ולאורך כל החיים. אין לי ספק שזה חייב להקבע בגילים הצעירים. האינטנסיביות בפעילות העממית חייבת לבוא מגיל הצעיר, וזה נקבע עד גיל 12.

אם אנחנו רוצים לחנך את מדינת ישראל שיעסקו בספורט בכל הגילים, אז העמדה החיובית היא שצריך לפתח את הספורט כבר בגיל הצעיר. אני חייב לומר, כי בנקודה זו קיים שיתוף פעולה. החשיבות של רשות הספורט הולכת וגדלה, כאמור, בתקופה של חברה טכנולוגית, כשהמכונה מחליפה את האדם, והמכונה נמצאת בבתים, המעליות; בכבישים - המכוניות ועוד. לכן יש חשיבות מיוחדת ליצירת יחס לפעילות ספורטיבית, משום שהפגיעה בכושר האדם עלולה להביא נזק תרבותי, בהתחשב עם הממדים של הפנאי שהולך וגובר במאה העשרים.

נערך סקר על בעיית הפנאי בישראל, ונעשה חשבון מעין זה: בדקו כמה שעות עומדות בפני, נאמר, 20 מיליארדים של שעות. מתוך זה התברר ש 1,7 מיליארד שעות מוקדשות לעבודה... בדקו זאת לגבי כולם, מגילים של חנוקות עד זקנים. השאלה היא, מה עושים עם הזמן? זו שאלה מעניינת. כמובן, שכמה מיליארדים של שעות מוקדשות לאכילה ועוד... 1,7 מיליארד שעות לעבודה ו-5,9 מיליארד שעות פנאי. הגיעו למספר זה של 5,9 מיליארד שעות לפנאי לאחר שהורדו השעות לאכילה, לשינה, לעבודה. אם כן, כמעט 6 מיליארד שעות מול 1,7 מיליארד שעות... עם העלאת חוק חינוך חובה, עם הקטנת יום עבודה והקטנת שבוע עבודה - מנקודת ראות זו משרד החינוך יצטרך לדעת כיצד הוא יפתור את כל האספקטים. ולי אין ספק שענין הספורט חייב לתפוס תפקיד חשוב.

שני עניינים עדיין לגמרי לא ברורים, אם כי ברורים הם בהכללות... הכוונה היא של חינוך ובריאות: אתם יודעים שחלו פה תהפוכות אצל רופאים ועוד. בשנים האחרונות שאלתי את עצמי: האם כל פעילות גופנית חשובה? העליתי שאלה זו משום שזה צריך לעצב את החינוך הגופני. מה צריכה להיות הפעילות? איזה סוגי ספורט צריך לפתח? וכך, מה מספר השעות שצריך להקדיש? על כל פנים, ללא בסיס מוצק, ההכרעות שלנו תהיינה לא מתאימות.

לגבי תזונה בני האדם - מסתבר שאדם שאינו מקבל תזונה כהלכה, פעילות החינוך הגופני יכול להיות לו לרועץ.

מבלי להכנס לפרטים אני אומר: התלהבות פתע לדאוג לספור - לא טובה; פעולה שיטתית יכולה להיות טובה. אפשרות העומס חל גם על הילד לפי הגיל שלו. הוא הדין לגבי האתלט המצטיין. בעומס הענין שלו, הוא עלול להשבר. כשזה אינו ענין שיטתי וממושך רצוף, ופתאום התלהבות פתע עם עומס גדול - ספק אם זה טוב לענין. ויותר מכל, מבחינה בריאותית זה לא טוב.

ודאי סופר לכם על הגעשה במכון וינגייט. יותר ספורט, זה יותר בריאות. איזה ספור, איזו תכנית, איזה גיל וכו' - לזה אנחנו חייבים לתת את הדעת.

סגן שר החינוך והתרבות א. ידלין:

הנקודה השניה שמדאיגה אותי יותר היא בתחום התרומה של הספורט לתכונות רוחניות ומוסריות של האדם. הספורט משרת מטרות רוחניות ומחזק תכונות מוסריות של האדם. קראו את הספרות בשטח זה, ואז תראו שהספורט מפתח יושר, אחריות, תחושות לצדק, לכבוד לזולת ולהברה ולכל מיני מטרות חינוכיות חשובות...

ועוד ברצוני לומר לכם: השפעת הספורט על האופי, אז היום לא הוכח אם החינוך הספורטיבי עשוי להשפיע לטובה על האופי. עוד לא ברור. החינוך הספורטיבי יכול ע"י טיפול אינדיבידואלי, ע"י אומץ לב, חינוך... - אבל הוכח שנצחון ספורטיבי עשוי להשפיע לטובה על תלמיד שיש לו תכונות מסויימות, ולרעה על אחר שיש לו תכונות אחרות... אם זה ליושר, ליחס הוגן לזולת - זה ספק גדול, שכך זה תלוי באקלין הציבורי. הגילויים הכי מדאיגים של חוסר הגינות - ידועים לציבור. אני, כמשרד החינוך והתרבות, מוכרח להתלהב מזה. אני גם כן הולך לראות משחקים. יש לי בנים שמשחקים. מכל מקום, זהו דבר שאנחנו חייבים לתת את הדעת עליו. בכל זאת, היעד הזה בתוך העניין החינוכי חייב להשמר. לא הנצחון קודם לספורט. אם אין אוירה כזו, אם לא יצרת מסגרת שבו אי אפשר להתעלם מהחוק - יש לזה סכנות גדולות. אני מתנה חמיכת המשרד בשיתוף פעולה בתחומים אלה. בואו נחשוב את המחשבה הכוללת הזו...

אני מסכם בזה שאני מונה ארבע מטרות שמשרד החינוך והתרבות הציג לעצמו בפעולותיו לקידום הספורט במדינה, במסגרת החינוך הגופני ורשות הספורט:

- (1) פיתוח אקלים ציבורי המייחס ערך חינוכי ויוקרה לפעילות הספורטיבית במדינה;
- (2) עמידה על המשמר שהפעילות הספורטיבית לכל סוגיה תודרך ע"י שיקולים ספורטיביים-מקצועיים, אחריות ציבורית למשאבים כספיים ושקידה על הגינות בחיי הספורט;
- (3) סיוע לקידום הספורט במדינה על ידי הקמת מתקני ספורט במקומות ישוב, הכשרת מורים ומאמנים לשעורי ספורט וחינוך גופני, פיקוח רפואי, מחקר ופרסומים מקצועיים;
- (4) פיקוח והכוונה על ארגוני הספורט הוולונטריים על יסוד האינטרס והשיקול הממלכתי הכולל.

ועוד: בספורט הייצוגי אני רואה חשיבות רבה. הספורט הייצוגי, הראוותני, צריך לשמש גורם מדרבן לפעילות מעין זו. השחקנים בתקופה שלנו, הם שגרירים חשובים למדינה. הם מפיצים את קיומה של מדינת ישראל, ולפעמים תורמים הם תרומה לעומת הארצות העויינות. לכן אני אומר כי בספורט הייצוגי בחו"ל יש ערך מדיני ולאומי חשוב, שבאמצעותו ניתן להעלות את קרנה של ישראל בעמים.

למעשה, לא קבלתי את הניגוד בין הספורט העממי והספורט הייצוגי. לדעתי, יש לקדם את הספורט העממי בשכבות הרחבות של הציבור. אין ניגוד בין ספורט לאלופים וספורט לאלפים.

יש ערך לפעילות ספורטיבית. יש לעמוד בכושר הסיבולת במתח עצום. כושר הסיבולת הזה ניתן בפעילויות גדנע, מסעות ועוד, וגם בפעילות הגופנית. שיזור החינוך הגופני בתוך מערכת החינוך עליו לא נדבר הפעם; לפעילות הספורטיבית הכללית באגודות במסגרות חברתיות, וגם לפעילות של בני הנוער מעבר לבתי ספר - לכל הפעילויות הללו יש השלכות בטחונות רבות ערך, והן מעלות את כושר הסיבולת של הלוחם בקרב.

סגן שר החינוך והתרבות א. ידלין:

בתחום של בחי הספר השאלה המכרעת
 העומדת היא השאלה של השעות המוקדשות לחינוך הגופני. אנחנו
 מקיימים שתי שעות לחינוך גופני, והן נמצאות במערכת. כבר עומדת
 השאלה, האם לא דרושות 3 שעות בחור המערכת? כדי לפסוק בשאלה זו,
 כדאי לזכור שיש פעילות של חוגים... יש לנו שעה נוספת לגדנע,
 והיא קשורה בפעילות פיסית, ביציאה לשדה, קליעה וכו'...

ספורט מעבר לבחי ספר, לגבי נוער ולגבי
 מבוגרים - מ-ט' ומעלה: נוסף לשעה בשבוע לגדנע, יש יום בחודש
 ליציאה לשדה. אבל נחזור לענין רשות הספורט ועניני הספורט:

קיימים ארגוני ספורט שמהווים עמודי
 תווך | בכל הענין הזה. יחס עם זה, הרשות המרכזית איננה פטורה
 מאחריות הספורט לפיתוחו. ואני רואה אחריות זו בשלוש נוסחאות:
 (1) התחום האחד שהנחה אותנו הוא - טיפוח "אקלים" ציבורי שמיחם
 יוקרה - עמידה על המשמר שהפעילות הספורטיבית במדינה תודרך
 ע"י שיקולים ספורטיביים מקצועיים; (2) שהחיים הספורטיביים
 יתנהלו בטוהר מידות, מתוך השיקול שתהיה אחריות ציבורית;
 (3) בהכרעות של הספורט תועדף תמיד טובת המדינה על פני שיקולים
 ציבוריים.

סיוע לתנאי יסוד בסיסיים הכרחיים
 לתנאי הספורט. הכוונה למתקנים, להכשרת מורים, הכשרת מאמנים,
 מכון וינגייט. מכון זה הנו מוסד שעוסק בהכשרת מורים ומאמנים.
 הוא יקבע נורמות וסטנדרטים לפעילות ספורטיבית; הוא יעצב אסכולה
 ספורטיבית בישראל. אני רואה בחיוב שהספורט בישראל הוא שילוב
 של פעילות ספורטיבית ממלכתית. אני לא חושב שצריך לתת את זה
 ללא אחריות של המדינה. טוב שזה נעשה בהתנדבות, אבל ההנהלה
 חייבת להיות ציבורית עם יזמה ופיקוח והכוונה ממלכתיים.

עוד כמה הערות: אני חושב שהדיון על
 הספורט מוטב שנעשה אותו מתוך ראיית ההתקדמות הגדולה שהיתה
 בשטח זה בארבעת השנים האחרונות.

ברצוני לציין כמה קווים בודדים, למשל:
 הוקם חדר התעמלות בבתי ספר. הלכנו לפי הכלל, שנקים אולם כזה
 בבתי ספר גדולים שמשרתים 14 כיתות, ואחר כך נלך לבתי ספר קטנים
 יותר.

בענין מורים מוסמכים: אנחנו נמצאים
 במצב שונה. אנחנו מתקדמים לכוון של רזייה של מורים מוסמכים.
 הם לומדים שנתיים בוינגייט אחרי תעודת בגרות. מורי התעמלות
 בחינוך ממלכתי דתי, יהיו שומרי אורח חיים דתי. על כל פנים,
 אוכל לומר כי העלינו את רמת הכשרת מורים ומאמנים לבתי ספר העל-
 יסודיים.

אציין כמה דוגמאות בתחום הספורט העממי:
 אני חושב שתוך 4 שנים הגענו לשיתוף פעולה בין כל הגורמים.
 על הקמת מתקנים ושאר הדברים - ידבר מר בן דנד, והוא יכנס יותר
 לפרטים.

ועוד שני פרטים, שבאחד מהם לא התקדמנו
 מספיק, והאחר הוא בתחום המתקנים: לאחרונה נבלמה ההתקדמות בהקמת
 מתקנים על רקע הגאות במשק הפניה הגדולה לעולים והמחסור בפועלים.
 התנופה בהקמת מתקנים נבלמה. (ב) העובדה שהבחורים הולכים לשלוש
 שנים לצבא, שוברת את הרציפות באמונים. אנחנו רואים הישגים מופלאים.

סגן שר החינוך והתרבות א. ידלין:

אבל תקופה של שלוש שנים גורמת לשבירת הרציפות, ודוקא לגבי תלמידים טובים; אלה שהולכים לאוניברסיטאות, וחברים באגודות ספורט. מכיון שנשברה הרציפות, הם עוזבים את החום הספורט מבחינת הייצוג ומבחינת החתירה להישגים גדולים.

זאת ועוד: אני רואה את המאמץ המיוחד של הידברות עם שלטונות הצבא כדי למנוע את הרציפות של הספורט.

ברצוני לעמוד על עוד 3 דברים שאני רואה אותם מרכזיים: א) תכניות ארוכות טווח, אבל גם אופרטיביות - מבתי ספר יסודיים עד לאוניברסיטה, עד גיל הבגרות, ועד לשירות הצבאי, תוך שימת לב לתיאום הפעולות של בית הספר, אגודות הספורט, ארגוני הנוער ומחלקות הספורט של הרשויות המקומיות;

ב) החדרת תודעת הספורט ברשויות המקומיות למען ירכזו את מלוא תשומת הלב המוניציפלית לפיתוח ולקידום ענפי הספורט בקרב התושבים המקומיים;

ג) להפוך את אגודות הספורט השונות למרכזים חברתיים וקהילתיים בהם יתנהלו חיי תרבות וקקים, ולנצל את ההשתתפות בזירה הספורטיבית הבינלאומית כמנוף להתססת חיי הספורט ולקידום כל ענפיו.

לשמחתנו, הממדים גדלים בתחרויות בזירה הבינלאומית, ואנחנו צריכים לנצל את ההשתתפות בתחרויות אלה. מוכרחים להיערך כך שההשתתפות בזירה הבינלאומית, ובעיקר באוליפיאדות - תשמש מנוף והתססת ענפי הספורט. צריך להשקיע מחשבה על שיטות של סלקציה וקביעת ענפים. אין לי ספק שאם נערך ונתכנן לאורך זמן, הרי שכל ההשתתפות בזירה הבינלאומית תשפיע על חיי הספורט בישראל.

אלה היו הערות כלליות בתחום הפילוסופיה הספורטיבית שרציתי להביא בפניכם, ומר בן/דוד יביא בפניכם את הפעולות, המדורים, התכניות, העשייה של רשות הספורט.

מר עשהאל בן-דוד - מנהל רשות הספורט:

אדוני היושב ראש, חברי ועדת החינוך!

אני מביין ש-25% או 30% מהוועדה הקודמת יושבים בוועדה, וכ-70% הנם חברים חדשים, כך שאם אגיד כמה מלים שהחלק היחסי של 30% ששמעו את הדברים, הרי שאתם הסליחה.

אם מותר לי להתחיל, קודם כל, בברכה של רשות הספורט אשר הם מצפים רבות מהקדנציה הזו של הכנסת. כמובן, שהכוונה היא מוועדת החינוך שעומדת בראש הנושא הזה. יש צפיה בציבור ואני מקווה שנוכל לעמוד בזה. הכוונה, שאנחנו, משרד החינוך, נוכל לעמוד בזה.

זאת ועוד: בראשית דברי הייתי מציע לקבוע שלושה או ארבעה בקורים, ושתכניסו אותם בלוח הזמנים שלכם. הכוונה לביקור במכון וינגייט, לראות את הבנים והבנות הנחמדים שלנו, כיצד הם מכינים עצמם להיות מורים. השנה ימלאו למכון 13 שנים, ואז תראו כיצד צמח מוסד זה תוך בר-מצווה שנים. הוא נמצא בדרך לנתניה.

מר עשהאל בן-דוד:

אני מציע שתבקרו באחד המשחקים, אם זה משחק בינלאומי או אם זה "דרבי", או משחק של אותה עיר, או אם כדורגל או כדורסל, אם בצוותא או בנפרד - הכל כדי לראות מקרוב מה קורה בשטח זה... לראות את התלהבות הקהל...

למשחק בכדורסל בין מכבי תל-אביב נגד רויאל מדריד הבאנו, בזמנו, את ראש הממשלה לוי אשכול ז"ל. כשראה את אותו קהל הצופים, שאל: מדוע אי אפשר להביא ציבור כזה פעם אחת לאסיפת בחירות?

ועוד בקשה לי אליכם: אני מציע שתפגשו עם ראשי מוסדות הספורט. שהם יציגו שאלותיהם... אנו נזמינם למכון וינגייט, או שנלך אל הוועד האולימפי. אלה הם מוסדות שהוקדמו במשך השנים.

זאת ועוד: האם אתם מעוניינים בחומר? יש לנו חומר רב, אם זה מחקרים או חוברות לעם ועוד - אני מוכן לשלחם לכם. יש לנו חומר מעניין, וכאמור - אם תרצו, אוכל לספקם לכם.

ועתה, כמה מלים לעניין: מה היה המצב לפני קום רשות הספורט? למעשה, הרשות קיימת בסך הכל כחשע שנים. לפני כן היו שני מוסדות, שאחד מהם עסק בבתי ספר, והשני - היה זה מוסד וולונטרי, כמו: המכבי. ואחר כך הפועל ועוד. אבל לממשלה לא הייתה מסגרת שעסקה בחינוך הספורט.

הרשוני לקרוא בפניכם משהו: ב-24.5.60 מונחה ועדה ע"י ראש הממשלה $\frac{1}{2}$ דוד בן-גוריון, והוא $\frac{1}{2}$ דפני, לנחמיה בן-אברהם ו... לבדוק שלושה תפקידים: א) לבדוק את היש והמצוי בספורט הישראלי; ב) למצוא חסר והטעון תיקון; ג) להסיק באיזו מידה ובאיזו דרך צריכה המדינה לסייע בשטח הספורט. וכך ישבה הוועדה על מדוכה זו, לאחר מכן הגישה דו"ח, ושר החינוך והתרבות דאז, מר אבא אבן, הכריז בכנסת ב-23.11.60 על הקמת רשות הספורט והחינוך הגופני במסגרת משרד החינוך והתרבות, עם שבעה תפקידים, ואלה הם תפקידים שעד היום חייבים להשאר במסגרת, כי חלק מהם איננו נכלל בהתפתחות הספורט: (קורא) א) קידום החינוך הגופני בבתי ספר, שיהא מושתת על שיטות מתקדמות בשדה ההוראה; ב) עידוד השתלמות מורים ומאמנים במוסדות חינוך וארגוני ספורט גם יחד;

ג) ריכוז תכנון ועידוד שיפור והרחבה של רשת המתקנים הספורטיביים ואתרי הספורט בכל ענפיהם;

ד) דאגה ופיקוח על פעולות הספורט והבטחת פעולותיהם בהתאם לתקנונים מאושרים;

ה) עידוד, הכוונה ואישור מגעים בין ישראלים ולא-ישראלים;

ו) עזרה להתאחדויות והתאגדויות של ספורטאים, וכך עזרה והסדר של כל הבעיות הקשורות בצה"ל;

ז) תיאום פעולות החינוך הגופני בבתי הספר היסודיים ועל יסודיים ובבית המדרש למורים וגננות.

רשות הספורט הוקמה ומונתה בזמנו
ע"י מר ראובן דפני, והוא כיהן ברשות זו 4 שנים. אחריו באתי
אנכי, והנני מקיים תפקיד זה 5 שנים.

מה המצב כיום? אם נמשיך בכיוון
דבריו של סגן שר החינוך והתרבות, הרי ישנם ארבעה מישורים
בהם מתבצע החינוך הגופני - קיים הספורט הוולונטרי. עסקנים
אלה זוכים לפעמים להערכות קשות מאד מטעם הציבור. רבים מהם
עושים ללא קבלת תמורה, אבל הם עושים עבודה יפה וחשובה מתוך
דבקות. וכאן ברצוני לבטא את מלוא ההערכה;

קיים הספורט התחרותי, הייצוגי של אגודות
הספורט. אילולא אלה - היינו צריכים להקים. בשעה שיש תחרות בין
האגודות, הרי שאז יש מתח מסויים, ויש גם שאיפה להשיג הישגים
לעלות על אחרים, והאחגר הוא להשיג את האחר. אין ספורט בלי
הגורם הזה של תחרות של רצון להשיג יותר מעל גבי אחרים ומעל עצמך;

השטח האחר - הספורט בבתי הספר. אני
תמים. ואף יותר מתמים, דעים עם סגן השר, באמרו שהחכניה חייבת
להיות אינטגרלית מגן ילדים ועד גיל מבוגר יותר.

ברצוני להוסיף דבר אחר: השיאים
בשחיה הם של בני 14 ו-15 שנה. גם בענפים אחרים מגיעים
לשיאים בגיל 20. בשחיה צריך להתחיל בגיל 8, 9, 10, ואולי
יותר מוקדם. אנו נלמד אולי שחיה מכיתה ה'. בשבדיה, למשל, השנה
מתחילים ללמד שחיה בכיתה ג', והם רוצים להתחיל בכיתה א'.
בכיתה ג' חניך חייב להיבחן בשחיה. ואם הוא אינו יודע לשחות, אזי
על חשבון הוריו הוא חייב ללמוד, ולאחר מכן לעבור בחינה.

בקבוצים אתה רואה שמתקיימים שם תחרויות.
השחיינים הטובים שלנו באים מהקבוצים, משום ששם מתחילים ללמוד
לשחות יותר מוקדם. בקבוצים יש בריכות שחיה, לכן הילדים ששם
בהגיעם לגיל 13 ו-14 הם קוצרים שיאי שחיה.

המישור השלישי, שהוא עזוב לגמרי, הוא
הספורט בעיירות פיתוח, בערים וברשויות המקומיות. ברצוני לציין
כי עד היום אין בריכת שחיה בראשון לציון. אין בתקציב של ראשון
לציון סעיף להקמת מתקנים. אין גם מגרש כדורגל שם.

העניין הזה של חובה לספל בספורט, כמו
שמטפלים בכביש, מדרכה ועוד - לדעתנו, מן החובה שיהיה בתקציב
של הרשויות המקומיות.

אבל הספורט התפתח במשך 4 שנים
האחרונות בעיירות פיתוח, ברשויות המקומיות ובערים קטנות. בערים
הגדולות אנחנו לא טפלנו. בכל עיריה, ובכל מושב עובדים יש
עכשיו מדור, או חצי מדור, או רבע מדור של ספורט וחינוך גופני.

המסגרת הרביעית היא, רשות הספורט עם
הכלים והמנגנון שהיא הקימה כדי להחדיר את הערכים וכדי לבצע את
התפקידים שהוטלו עליה.

ועתה, ברצוני לתת כמה מספרים:

הספורט הוולונטרי בנוי על 4-5 מרכזים:
הפועל, המכבי, בית"ר, אליצור ואסא שמייצג את הסטודנטים...
(יוסף תמיר: לא הזכרת את הספורט הימי) לא אמרתי באיזה מרכזים הם
עוסקים.

מר עשהאל בן-דוד:

ל"הפועל" יש 85 אלף חברים; ל"מכבי" - למעלה מ-10 אלפים חברים רשומים; אליצור - 12 אלף חברים; ביתר - 4000 חברים; "אסא" - 1000 חברים. אלה הם ארגונים במסגרת שעוסקים בכל ענפי הספורט.

קיימים עוד שני גופים שכדאי שתדעו עליהם, ואלה הם: התאחדות לספורט והתאחדות לכדורגל.

להתאחדות הספורט כוללת 14 ענפי ספורט, להלן הרשימה: כדורסל; כדור עף; שייט; אפנים; אגרוף; החעמלות; אתלטיקה קלה; סיוף; הקמת משקלות; היאבקות; קליעה למטרה; כדור יד; טניס שולחן; היאבקות. אלה הם 14 ענפים מאוגדים, ולהם יש 12 אלף חברים רשומים פעילים.

בענף הכדורגל רשומים כ-20 אלף שחקנים בליגות שונות, בחנועות ועוד. יש ביניהם תחרויות, והם מבליים פעם-פעמיים ושלוש פעמים בשבוע;

כדורסל הפך להיות עצמאי. יש להם 9000 חברים פעילים בליגות. יש איגוד טניס, שפועלים בו חברים מכל המרכזים האחרים.

בקבוצים רבים החלו לשחק טניס. זהו ענף ספורט שכאילו היה ידוע שהוא של בעלי הצוארון הלבן... ביטבתה אתה מוצא על המגרש זוג, האשה עם בעלה משחקים, או אב עם בנו שמשחקים טניס. הוא הדין באיילות, בנוה-אור ועוד. רק לפני שבועיים סיימו את הקמת שני מגרשים למטרה זו באילות ובנוה-אור. המגרש מואר עד שעה מאוחרת ומשחקים בו | כדורסל וטניס.

בטניס יש 5000 חברים מבוגרים ו-4000 בני נוער. משחקים טניס להנאתם. הם מקבלים הדרכה. המועדונים כלולים במסגרת הטניס. יש מועדונים שהם פרטיים, כמו בשייט.

יש מועדוני שייט שאינם נכללים בשום מסגרת, אם זה בטבריה, נתניה ועוד.

לגבי השחמט: בשחמט פועלים כ-3500 חברים רשומים, וזה איננו כולל את חוגי השחמט בבתי הספר. היום, במקרה, מתקיימת מסיבה לגמר אליפות השחמט בארץ. מספר החברים העוסקים בשחמט, כאמור, הוא 3500 חברים, פרט לחוגים בבתי הספר וילדים. מכל מקום, השחמט נפוץ מאד בקבוצים. לפני מספר שבועות התקיימה כאן בירושלים אליפות שחמט של הקבוצים.

בפעם הבאה אביא בפניכם רשימת כל הענפים או האגודות הנהנות מרשות הספורט ובה נמצא את כל העוסקים בספורט הימי.

במיבנה של רשות הספורט יש מטה. יש משרד בירושלים ובחל-אביב, ושם עובדים אנשי מקצוע. יש רכזים ששולטים על הפעולה ברחבי המדינה, ואין ישוב שאינו מכוסה ברכזים אזוריים. יש רכזים טובים... (ד. קורן: מה עושה רכז?)

יש לנו רכז טוב בשם צבי רסנר, אשר מכיר היטב את האזור | החל מחיפה, הקריות, עכו והקבוצים עד ראש הנקרה, כפר המכבי ועוד. הוא פעיל ומוכר היטב. הוא עובד בחצי משרה. (ד. קורן: מה תפקידו של רכז אזורי?) מאוחר יותר אפרט את תפקידיו של רכז.

מר עשהאל בן-דוד:

באשר לתקציב: המכון מהווה זרוע של רשות הספורט. יש לנו מחנה אימונים של צה"ל - בהט 8, והם נהנים מהמתקנים שלנו.

מה הן פעולות הרשות? חשבתי קצת לפרט בשטח זה, אולם אני רואה שעלי לקצר, ולכן אומר כמה דברים: הסכום הגדול ביותר שאנחנו נותנים הוא לשטח ההדרכה.

כל התקציב שלנו הוא 3,5 מיליון ל"י. אני מצטער שזה מעט, וגם השנה לא הוגדל תקציב זה. בתקציב זה כולל החזקת וינגייט ונסיעה לחו"ל, לכך הוא איננו גדול.

להדרכה מוקצב השנה 710 אלף ל"י;

חינוך גופני בישובי עולים ועירויות

פיתוח - 480 אלף ל"י;

מתקנים ואתרי ספורט - 950 אלף ל"י;

פעולות ספורט בינלאומיות - 400 אלף ל"י;

מכון וינגייט - 450 אלף ל"י;

מחקרים - 110 אלף ל"י;

פרסומים - 50 אלף ל"י;

אות הספורט - 25 אלף ל"י;

קרן לעידוד ספורטיבים - 20 אלף ל"י;

תחנות לבדיקות רפואיות - 20 אלף ל"י;

במכון וינגייט יש בית ספר לפיזיאותרפיה, ואנחנו תומכים בו בסכום כסף קטן יחסית, והוא מוחזק ע"י אנשי קופת חולים.

"בהט 8" - זהו בסיס הדרכה של הצבא

שמשלם לנו עבור השירותים שאנחנו נותנים, אך הוא מתנהל במסגרת צבאית. לרשות הספורט יש שם בית ספר למאמנים, והוא מכין מאמנים לכל בתי הספר. יש מחלקה למחקר, מחלקה לפרסומים ואתרי לימוד ומדור לספריה ספורטיבית. כשאומרים מכון וינגייט, הרי שהכוונה היא לכל המתקנים. במכון זה עובדים 80 איש. ויש מורים למספר שעות, שמאמנים וכו'. כאמור, אנחנו נותנים למכון וינגייט 450 אלף ל"י; למחקרים - 110 אלף ל"י, ולפרסומים - 50 אלף ל"י.

אם תחברו את כל הסכומים המפורטים כאן, תגיעו לסכום של 3,5 מיליון ל"י שהוא התקציב שלנו.

היו"ר א. כץ: ברשות המרצה, נעשה אתנחתא, ונשאל שאלות, ובעוד שבועיים נמשיך בנושא זה.

לפני שאתן את רשות הדיבור לחברי הוועדה להציג שאלותיהם, ברצוני למסור כי בינתיים קבלתי פחק בו כותב לי סגן שר החינוך והתרבות כי השביחה בבית שאן בוטלה, וכי כל הגננות חזרו לעבודה.

ג. אליעד:

אני חושב כי אנחנו שוכחים יותר מדי נושאים. הנה, הסקירה של סגן שר החינוך... אני חושב כי צריך להבדיל בין הנושא של סגן שר החינוך לבין דבריו של מנהל רשות הספורט. לדעתי, צריך להבין את הנושא לעמקו. לכן הייתי מציע ליו"ר הוועדה לנסות לצמצם ולהתרכז בנושאים יותר כדי שנדע אותם היטב.

ברצוני לשאול:

- האם יש מפקח על החינוך הגופני? או,

מה היחס בין המומחיות הגופנית ובין המזכירות הפדגוגית? מהי ההשפעה שלכם?

- האם אין מקום להוציא ספרות עממית בהתעסקות הספורט? לדעתי, זהו נושא בלתי ידוע. הליכה ברגל, שחייה ועוד - אלה הם דברים שאינם מוצאים באיזו מסגרת עממית היכולה לתת יסודות ראשוניים לפעילות תנועתית לאזרח.

- שמענו כי כתוצאה מגיאוח הבנייה,

נבלמה תנופת הקמת מחקני ספורט. ברצוני לדעת, באיזו מידה זה פגע בעיירות פיתוח? שמענו על סכום גלובלי של 480 אלף ל"י הניתן כעזרה לישובי עולים ועיירות פיתוח, וכאן ברצוני לדעת את היחס בין עיירות הפיתוח לבין עיירות שיש להן חקציבים. האם זה נלקח בחשבון?

- מדוע נשברת הרציפות כתוצאה מכניסה

לצבא? האם זה מעבר לכוחות משרד החינוך שבצבא יהיה המשך לפעילות ספורטיבית? עד כמה שאני זוכר את הצבא הבריטי, הספורט היה מצוי בצבא זה. מדוע שלא יהיה המשך לפעילות ספורטיבית גם בצה"ל?

- כמה מוסדות קיימים להכשרת מורים?

לא הבינותי את הנאמר בעניין זה. נאמר, כי יש להם בית ספר למאמנים, ולהכשרת מורים. מהו ההבדל כאן? מהו מספר התלמידים בכל מוסד ומוסד?

- מהי התכנית התרבותית שמתלווה להכשרת

המורים והמאמנים הספורטיבים?

שושנה ארבל:

אני רוצה, קודם כל, לברך על היזמה של

יו"ר הוועדה, ושל הוועדה כולה, על כך

שלקחה בראשית עבודתה את הנושא הזה של הספורט ברצינות. אני מקווה שתנתן תשומת לב מספקת כדי לקדם את הנושא הזה בכנסת השביעית.

שמענו כאן את הרצאתו של סגן שר החינוך

על החינוך ועל הספורט. ולאחר ששמענו חלק מהסקירה של ראש רשות הספורט, אני חושבת שאנחנו יכולים לראות את הפער בין הרצוי והמצוי.

ברצוני לשאול: מדוע באותו משרד החינוך

והתרבות, הרשות הזו איננה מטפלת וגם לא כפופים אליה כל עניני

החינוך הגופני בבתי הספר? מדוע צריכה להיות הפרדה בבתי הספר

עד המבוגרים ועד הנצחון באולימפיאדה?

- שמענו כאן מפי מר בן-דוד על חקציב של

3.5 מיליון ל"י ברצוני לדעת, מהי הצעת התקציב שלכם לשנת 1970/71?

והרי אני יכולים ללחוץ שהתקציב של הרשות יוגדל...

- שמעתי בצער רב על כך שהחלק של שעתיים להתעמלות בבתי הספר, איננו מתגשם? מדוע? מה הם הסיכויים להגדלה של 3 שעות התעמלות בשבוע?

- אנחנו מדברים, למעשה, על הספורט התחרותי ועל בתי הספר העל-יסודיים. מדוע לא מתחילים את זה בבתי הספר העל יסודיים? אני יודעת שלא עושים את זה, ואם עושים הרי שעושים מעט מאד, ולא מספיק.

אני מוכנה להשאיר חלק משאלותי לאחר שנשמע את המשך הסקירה של מר בן-דוד.

- סגן השר דיבר כאן על שיטתיות. ונחמזל המזל להתחרות עם אלופי העולם - איטליה ואורוגוויי. וכאן ברצוני לדעת, מה ההכנות שעושים לקראת זה? מה הן ההכנות שאחם עושים בכדי להכין את המשלח להתחרות באולימפיאדה במינכן?

- מה עושים לעידוד הספורט העממי? אני מתכוונת לספורט עממי, כולל צעדות ועוד.

- מה יחסכם למקצוענות בספורט? כל החופעות השליליות הקיימות היום, אין בהן כדי לחנך... לכן הייתי רוצה לשמוע דעתכם בעניין זה.

יוסף חמיר:
ראשית, ברצוני לברך את היושב ראש שלנו על שהעמיד נושא זה לדיון.

(ב) שנית, להודות לסגן השר שהרצה בפנינו הרצאה בצורה מאד מאד מעניינת על הנושאים של הספורט, ואני חשתי שהוא הפך להיות חסיד לתודעת החינוך הגופני.

(ג) הברכה השלישית שלוחה למר בן-דוד על הגשת החומר בצורה נאה ביותר.

(ד) הברכה הרביעית שלוחה לקודמתי אשר הציגה שאלותיה, ואשר חלק מהן רציתי אני לשאול.

- על כל פנים, 85% מכלל האוכלוסייה ישראל גרים בערים. הייתי רוצה שזוגש לנו דו"ח על כיצד מחלק התקציב התמיכתי ועידודי - למתקנים, לבנין מוסדות וכו', בכל החומים הספורטיביים?

- כמה עוסקים בספורט ימי לפי האגודות?

- האם אפשר לקבל חומר מההוצאה לאור שלכם ושל המוסדות הקשורים בענייני ספורט? אני שמעתי הרצאה מפי מר רסקין, והדברים שהוא אמר היו מאד מאד חשובים. (מר ע. בן-דוד: ישנה חוברת על כך, ואני אעבירה אליכם).

- כיצד מתבצע העניין של ההימורים?

- כיצד אתם מנצלים או מחעתדים לנצל את הטלביזיה? ברדיו אנו שומעים שיעור להתעמלות. מדוע שזה לא יהיה בטלביזיה?

אסתר רזיאל-נאור:

יש המשכיות מסויימת מכנסת לכנסת, והנושאים האלה חוזרים ובאים. לראשונה התעוררה בעיה זו כשקבלנו מלשכות הגיוס פנייה, והם בקשו לדעת מדוע הכושר הגופני של אלה שבאים לצבא איננו משביע רצון. רציחה לדעת אם יש שיפור בענין זה.

- כמה רשויות מקומיות שיפרו את המצב ביחס למחקנים? כזכור לכם, היו המלצות חשובות ורציניות של הוועדה.

- מה נעשה מצד משרד החינוך כדי לתקן את המצב, בעיקר בבתי הספר הממלכתיים דתיים, שהשעות הרשומות אינן מבוצעות?

- על שמירת התחום בין התחרות להזר, אשאל כשיהיה כאן מר ידלין.

ד. קורן:

- כיצד חושבת רשות הספורט להגיע לכל נער, ואולי לנערים שאינם לא בבתי ספר ולא באגודה, אשר הספורט יכול לגאול אותם מהמקרה שקרה בטירת הכרמל... הנערים שם התעסקו במשהו אחר במקום ספורט. אשמח מאד לקבל אינפורמציה על כך, כי הדברים קשורים עם הפשיעה.

- לגבי התקציב: האם זהו גם תקציב שדה? למשרד החינוך יש תקציב שדה. והרי הוא משלם למורים, נוחן הלוואות לכיתות וכו'. כששאלתי איפה נמצא המפקח של רשות הספורט, הרי שעל ידי כך הוצאתי "מרצע" קטן. אני יודע זאת מתוך עיסוק בתקציב ספורט מוניציפלי. אנחנו מוציאים למטרה זו 20 אלף ל"י. ומה שנוגע למוסדות ספורט, זה מגיע ל-3000 ל"י. זה תקציב מטה. האם אי אפשר להגיע לתקציב שדה?

- מה צריך לעשות כדי להגדיל את תקציב הפיתוח? אם לא יהיה תקציב פיתוח, לא תהיה תנופה בכל ישוב ובכל קבוצה של ישובים, כך שהנוער לא ימצא מקומו בשדות אחרים לא קונסטרוקטיביים. ידידי ורעי עשהאל ודאי יתן לנו רמזים ביצד לעשות את זה...

היו"ר א. כץ:

לידיעת החברים: תקציב רשות הספורט מהווה סיפה לא גדולה בים התקציב. להימורים ניתן תקציב של 6 מיליון ל"י. כלומר, פי שנים מכל תקציב הרשות. כמו כן ראינו תקציב לפעולות ספורט בינלאומיות, שהוא 400 אלף ל"י, וכאן לא אזכיר את התקציב של כדורגל שאיננו מופיע.

הניתוח התקציבי של רשות הספורט קובע כי מתוך 3,6 או 3,8 מיליון ל"י ניתנים סכומים כתמיכה למוסדות... לפעולות הכשרה ולימוד יש סכום של כ-1,3 מיליון ל"י, והשאר לסעיפים אחרים.

שאלותי: - מה העקרונות שמכתיבים

את מדיניות ההקצבות שלכם?

- מה העקרונות לגבי היקף ההקצבות?

משרד החינוך נותן 5000 לייכשהבריכה עולה 50 אלף ליי... שהרשות
חבנה בריכה, במקום "טיפה" של בריכות, ואז לא ידוע אם נבנות או
לא...

- למחקרים הוקצבו סכום של 110 אלף ליי.

ראיתי בתקציב שסכום של 70 אלף ליי הוקפא. למעשה, הוציאו למטרה
זו רק 30 אלף ליי. מה פירוש הקפאה זו?

- להסברה הוקצבו 50 אלף ליי. איזה

סעיפים אחרים יש עוד?

אני מבקש מהחברים למסור למזכירות

את היום הנוח לכם לקיום סיורים. תודה רבה.

אני נועל את הישיבה.

הישיבה ננעלה בשעה 13.15.